

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Claudii Fleurii Abbatis Historia Ecclesiastica

Ab anno Christi 1549. usque ad annum 1551 - ... Atque Tabulis
Chronologicis Ab Anno Christi 1000 Usque Ad 1595 ...

Fleury, Claude

August. Vind. [u.a.], 1770

VD18 90118537

§. 47. Societas per Bullam Julii III. confirmata.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-66584](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-66584)

bitrio suis præscribere valeant : quin-Sæcul. XVI.
imo omnibus Societatis Presbyteris A. C. 1550.
gratiam fecit, ut juxta privilegium
Pauli III. contentes a reservatis pec-
catis absolvere possent.

§. XLVII.

*Societas per Bullam Julii III. con-
firmata.*

Maximum illud erat Papæ benefici- *Orland. l. 106*
um, quod in amplius suæ benevo- *no. 5. Et seq.*
lentiae testimonium rursus Societatis
Institutum speciali diplomate confirma-
ret; in eo autem Romæ die vigesima
prima Julii dato hæc exponit: *Siqui-*
dem per Paulum Papam tertium Prædeces-
sorem nostrum accepimus, quod Ignatius
de Loyola, ejusque socii exemplaris, ac
religiosæ vitæ studiosi abdicatis hujus sæculi
illecebris suam vitam perpetuo Domini nostri
Jesu Christi, atque suo, suorumque succes-
sorum Romanorum Pontificum servitio de-
dicaverant, Et jam pluribus annis verbum
Dei prædicando, Et fideles privatim ad pias
meditationes, beneque, ac beate vivendum
excitando, hospitalibus inserviendo, pueros
Et alios rudes salubria dogmata ad Christia-
ni hominis institutionem necessaria docendo,
ac denique omnia charitatis officia, quæ ad
animarum ædificationem pertinebant, ubi-
que terrarum, ubi peregrinati fuerant, quis-

Sæcul. XVI. A C 1550 que juxta traditam sibi ab ipso Spiritu sancto gratiam, multa cum laude obeundo, laudabiliter in vinea Domini se exercuerant; eorum institutum, sub quadam vivendi formula ab ipsis edita Evangelicæ veritati, & sanctorum Patrum sanctionibus conformis, ut vinculum charitatis, & unio ipsis quidem sociis, & aliis, qui prædictum vellent institutum sequi, conservarentur, approbamus, & confirmamus.

Quicumque ergo, prosequitur Papa, in societate, quam Jesu nomine insigniri cupimus, vult sub crucis vexillo Deo militare, & soli Domino, ac Ecclesiæ illius Sponsæ, sub Romano Pontifice Christi in terris Vicario servire, post solenne castitatis, paupertatis & obedientiæ votum, proponat sibi in animo, se partem esse Societatis, ad hoc potissimum institutæ, ut ad fidei defensionem & propagationem, & profectum animarum in vita & Doctrina Christiana, per publicas prædicationes, lectiones, & aliud quodcumque verbi Dei ministerium, ac spiritualia exercitia, puerorum, ac rudium in Christianismo institutionem, Christi fidelium in Confessionibus audiendis, ac ceteris Sacramentis administrandis, spiritualem consolationem præcipue intendat: & nihilominus ad dissidentium reconciliationem, & eorum, qui carceribus, vel in hospitalibus inveniuntur, piam subventionem & ministerium, ac reliqua charitatis opera, prout ad

ad Dei gloriam, & commune bonum expe-
dire visum erit, exequenda gratis omnino,
& nullo pro suo in prædictis omnibus la-
bore stipendio accepto se utilem exhibeat.

Insuper, inquiebat Papa, quicumque
in hac Societate professionem emiserint, non
solum in primis professionis suæ foribus intel-
ligant, sed quoad vixerint, memores sint,
Societatem hanc universam, & singulos,
qui in ea profitentur, sub sanctissimi Domi-
ni nostri Pauli tertii, & aliorum Romano-
rum Pontificum Successorum ejus fideli obe-
dientia Deo militare, & quamvis Evange-
lio doceamur, & fide Orthodoxa cognosca-
mus, ac firmiter teneamus, omnes Christi
fideles Romano Pontifici, tanquam capiti,
ac Jesu Christi Vicario subesse: ob devotio-
nem tamen majorem ad obedientiam Sedis
Apostolicæ, & majorem voluntatum sua-
rum abnegationem, & certiores sancti
Spiritus directionem summopere conducere
judicavimus; singulos vos, & quicumque
eandem in posterum professionem emiserint,
ultra illud commune trium votorum vincu-
lum, speciali ad hoc voto obstringi, ut quid-
quid modernus, & alii Romani Pontifices,
pro tempore existentes jusserint ad profectum
animarum, & fidei propagationem pertinens,
& ad quascunque Provincias vos mittere
voluerint, sine ulla tergiversatione aut ex-
cusatione illico, quantum in vobis fuerit,
(sive vos ad Turcas, sive ad quoscunque
alios

Sæcul. XVI.
A.C. 1550.

Sæcul. XVI. alios infideles, etiam in partibus, quas Indias vocant, siue ad quoscunque hæreticos, schismaticos, seu etiam ad quosue fideles, mittendos censuerint) exequi teneamini.

A. C 1550

Postmodum Papa fusius præter votum Paupertatis explicat illud, quo eorum Præposito Generali obedientiam præstent: præterea simul declarat, Quod neque Professi, nec ulla eorum domus, aut Ecclesia ad aliquos proventus, redditus, vel possessiones retinendas ius aliquod civile acquirere possint: Collegia tamen valeant habere eiusmodi redditus usibus & necessitatibus studentium applicandos, retenta penes Præpositum omnimoda gubernatione. Socii autem omnes, cum Præsbyteri esse debeant, ad dicendum Officium secundum communem Ecclesie ritum, sed privatim & non communiter vel in choro adstringantur. Demum agit Pontifex de Coadjutoribus, Scholaribus, iisque Sociis, qui duntaxat ad tria vota solemnia post sufficientes probationes admittendi sunt. Tandem in fine hujus Bullæ declarat Pontifex: Quod illos omnes sub sua, & Apostolica Sedis protectione suscipiat, necnon omnia & singula privilegia, immunitates, exemptiones & gratias eisdem concessas confirmet.

Orland. l. c. Paulo post idem Pontifex Præposito Generali præcepit acri interposito obedientie mandato, ut quoties in posterum Professorum Domus Romæ in egestate esset, toties

toties ad eum fidenter, & sine verecundia
reverteretur.

Sæcul. XVI.
A.C. 550.

§. XLVIII.

*D. Ignatii propositum de abdicanda
supremi Præpositi dignitate.*

Sub idem ferme tempus S. Ignatius *Orland. l. 10.*
Societatis suæ statuta typis imprimi *n. 51 & 52.*
decreverat, nondum vero tum hoc su- *n. 67. 68. &*
um animi propositum exequabatur; non- *seq.*
nisi enim sub Patris Lainesii regimine
post Ignatii obitum excusa comperimus:
longe ardentius tamen tum, prout jam
dudum apud se constituerat, Societa-
tis gubernacula abdicare nitebatur, ut
unice semetipsum (ita loqui solitus erat
Ignatius) in ordinem redigere posset:
cum vero ad continuandam hujus mu-
neris sollicitudinem, si id in pleno Pa-
trum consensu peteret, vehementibus
precibus urgeri pertimesceret, hinc
prius exploratis suorum Discipulorum,
qui Romæ magno numero erant, ani-
mis ad eos pericripit epistolam, in qua
hæc exposuit: *In mea multa delicta, mul-
taque vitia, & multas animi, corporisque
infirmities intuens, saepe in eam penitus
veni sententiam, mihi infinitis prope parti-
bus deesse vires necessarias sustinendo oneri
huic Societatis, quod in præsentia inductu
& imposito ejus sustineo: opto itaque in
Domino*